

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 331/2025
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „Призма“ Предузеће за производњу, спољну и унутрашњу трговину, међународну и унутрашњу шпедицију д.о.о. Крагујевац, кога заступа Никола Живуловић, адвокат у ..., против тужених 1. Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу и дистрибуцију енергије и флуида и пружања услуга „Енергетика“ Крагујевац, кога заступа Душан Гарашанин, адвокат у ... и 2. Град Крагујевац, кога заступа Градско правобранилаштво града Крагујевца, ради накнаде штете и стицања без основа, вредност спора 211.688,46 динара, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2925/24 од 13.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2925/24 од 13.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2925/24 од 13.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 194/23 од 29.02.2024. године обавезани су тужени да тужиоцу солидарно по основу незаконитог увећања цене варијабилног дела топлотне енергије у пословном простору у ул. ... бр. ..., по основу незаконитог увећања цене фиксног дела топлотне енергије у пословном простору у ул. ... бр. .. и по основу више наплаћене топлотне енергије обрачунаване по изведеној квадратури за исти пословни простор плате износ од 211.688,46 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 157.284,88 динара са затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2925/24 од 13.03.2025. године, одбијена је жалба друготуженог као неоснована и потврђена је првостепена пресуда у

делу у којем је обавезан друготужени да солидарно са првотуженим исплати тужиоцу износ од 211.688,46 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате и на име трошкова поступка износ од 157.284,88 динара са законском затезном каматом од дана доношења пресуде па до коначне исплате. Одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђено је решење о принудној наплати судске таксе Привредног суда у Крагујевцу П. 194/23 од 29.05.2024. године.

Против другостепене пресуде друготужени изјављује ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11... 10/23 – др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије друготуженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, а имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке. Нижестепеним одлукама усвојен је тужбени захтев тужиоца према друготуженом за исплату по основу више наплаћене топлотне енергије за период од друге половине октобра 2020. године закључно са другом половином априла 2023. године. Основ одговорности друготуженог нижестепени судови налазе у самом поступку утврђивања цене топлотне енергије који подразумева да енергетски субјект добије сагласност јединице локалне самоуправе, у складу са чланом 363. став 4. тада важећег Закона о енергетици, па је било неопходно да првотужени тражи и добије сагласност друготуженог. На основу члана 46. тачка 8. у вези са чланом 66. став 5. Закона о локалној самоуправи и члана 363. став 4. Закона о енергетици Градско веће, као орган Града Крагујевца према члану 65. Закона о локалној самоуправи није поступио по захтевима првотуженог за давање сагласности на Одлуке о ценама топлотне енергије из 2018, 2019, 2020, 2021. и 2022. године, због чега је примењивана Одлука о ценама из 2017. година која није била усклађена са Уредбом о утврђивању методологије за одређивање цене снабдевања крајњег купца топлотном енергијом из 2015. године, на који начин је друготужени допринео да првотужени фактурише тужиоцу и наплаћује веће цене топлотне енергије од прописаних.

Дати разлози побијане одлуке, код овако утврђеног чињеничног стања, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда у истим или сличним чињеничноправним ситуацијама. Ревидент оспорава правилност примене материјалног права од стране судова у доношењу изнетог закључка о одговорности друготуженог. Материјално право на које ревидент указује, не изискује ново тумачење

права, уједначавање судске праксе, нити разматрање правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено да се не дозволи одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, односно изузетно дозвољеној.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија друготуженог није дозвољена.

Чланом 487. ставом 1. ЗПП прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредности од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба за накнаду штете поднета је 05.06.2025. године. Вредност предмета спора износи 211.688,46 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија друготуженог није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић